فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ﴿٥٥﴾

هَٰذَا نَذِيرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْأُولَىٰ ﴿٥٦﴾

أَزِفَتِ الْآزِفَةُ ﴿٥٧﴾

لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾

أَفَمِنْ هَٰذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾

وَأَنتُمْ سَامِدُونَ ﴿٦١﴾

فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ۩ ﴿٦٢﴾ السجدة

سُورَةُ الْقَمَرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾

وَإِن يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۚ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقِرٌّ ﴿٣﴾

پوشانید[١] (٥٤) .

پس درکدام یك ازنعمت های پروردگار خود ای آدمی شبهة میکنی (٥٥) .

این پیغامبرترسانـنـده است ازجنس ترسانندگان پیشین (٥٦) .

نزدیك آمد قیامت(٥٧) .

نیست اورا سوای خداهیچ ظاهر كننده (٥٨) .

آیا ازین سخن تعجب می كنید (٥٩) .

وخنده می نمائیدو نه می‌گریید (٦٠) .

وشمابازی كننده هستید (٦١) .

پس سجده كنید خداراوپرستش نمائید (٦٢) .

سوره قمر مکی است وآن پنجاه وپنج آیت وسه رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .

نزدیك آمد قیامت وبشگافت ماه[٢] (١) .

واگركافران به بینند نشانه ای اعراض كنند وگویند سحریست قوی (٢) .

ودروغ شمـردنـد وپیروی خـواهـش خودكردند وهرچیزی دروقت خود قرار گرفته است (٣) .

(١) یعنی سنگباران كرد .

(٢) اشارتست بآن قصّه كه كافران ازحضرت پیغامبرصلی الله علیه وسلم معجزه طلب كردند خدای تعالی ماه رادو قطعه ساخت یكی بركوه ابوقبیس ودیگر بركوهی قیقعان والله اعلم .

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾

وهر آئینه آمده است بدیشان ازخبرها
آنچه درآن پندست (٤) .

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ ﴿٥﴾

وآمده است دانش تمام پس فائده
نمیدهدترسانیدنها (٥) .

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُكُرٍ ﴿٦﴾

پس اعراض کن ازایشان آنروزکه بخواند
خواننده بسوی چیزی ناخوش آیند (٦) .

خُشَّعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ﴿٧﴾

درحالیکه فرورفته چشمهای ایشان برآیند
(آن روز) از قبورگویاایشان ملخِ پراگنده
اند (٧) .

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾

شتاب کنان بسوی آن خواننده گویند
کافران این روزی ست دشوار (٨) .

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا
مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿٩﴾

دروغ شمردند پیش ازایشان قوم نوح پس
دروغگو پنداشتند بندهٔ مارا وگفتند دیوانه
است وبااوسخن درشت‌گفته شد (٩) .

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ﴿١٠﴾

پس دعاکرد بجناب پروردگارخود که من
مغلوب شده ام پس انتقام بکش (١٠) .

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ﴿١١﴾

پس کشادیم درهای آسمان را بآب
بسیارریزنده (١١) .

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَىٰ أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾

وروان کردیم اززمین چشمه ها پس جمع
شد آب ازهر جانب بنابرکاریکه مقدر
شده بود[1] (١٢) .

وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ﴿١٣﴾

وسوار کردیم نوح را برکشتی خداوند
تخت هاومیخها (١٣) .

تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَنْ كَانَ كُفِرَ ﴿١٤﴾

میرفت بحضور چشم های ما بجهت
انتقام برای کسیکه باور نداشته بودند

(١) یعنی هلاك قوم او .

اورا[١] (١٤) .

وَلَقَد تَّرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿١٥﴾

وهرآئينه‌گذاشتيم اين عقوبت رانشانه پس هيچ پندگيرنده است (١٥) .

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿١٦﴾

پس چگونه بُوَدعقوبتِ من وترسانيدن هاى من (١٦) .

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿١٧﴾

وهرآئينه آسان كرديم قرآن راتاپندگيرند پس آياهيچ پندپذيرنده هست (١٧) .

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿١٨﴾

دروغ شمردند قوم عاد پس چگو نه بود عذابِ من وترسانيدن هاى من(١٨) .

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾

هرآئينه مافرستاديم برايشان بادِتندرا درروز شوم بغايت سخت (١٩) .

تَنزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنقَعِرٍ ﴿٢٠﴾

برميكندمردمان راگوياايشان تنهاى درختانِ خرماى ازبيخ بركنده اند (٢٠) .

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٢١﴾

پس چگو نه بود عقوبت من وترسانيدن هاى من (٢١) .

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿٢٢﴾

و هرآئينه آسان كرده ايم قرآن را تاپندبگيرند پس آياهيچ پندپذيرنده است (٢٢) .

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٣﴾

دروغ شمر دند قوم ثمود ترسانندگانرا (٢٣) .

فَقَالُوا أَبَشَرًا مِّنَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهُ إِنَّا إِذًا لَّفِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٢٤﴾

پس گفتند آيايك آدمى راازقوم خويش پيروى كنيم هرآئينه ماآنگاه درگمراهى وديوانگى باشيم (٢٤) .

أَأُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِن بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ ﴿٢٥﴾

آيا نازل كرده شد بمردى وحى ازميانِ ما نى بلكه او دروغگوئى خود پسنداست (٢٥) .

---

(١) يعنى براى انتقام خصومت كنان .

سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَّنِ الْكَذَّابُ الْأَشِرُ ﴿٢٦﴾

خواهند دانست فرداکیست دروغگوی خود پسند (٢٦) .

إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَّهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾

هرآئینه ما فرستنده ایم ماده شتررا بجهت ازمائش ایشان را پس ای صالح منتظر ایشان باش وصبر پیش‌گیر (٢٧) .

وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ ۖ كُلُّ شِرْبٍ مُّحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾

وخبردارکن ایشانرا که آب مقسوم ست درمیانِ ایشان هر حصه آب، حاضر شود بدان آنکه نوبت وی است (٢٨) .

فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَىٰ فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾

پس آواز دادند یارخودرا پس دست درازی کردو مجروح ساخت (٢٩) .

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٠﴾

پس چگو نه بودعقوبت من وترسانیدن های من (٣٠) .

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾

هرآئینه مافرستادیم برایشان یك نعره پس شدند مانند حظیره[1] درهم شکسته که حظیره سازد آنرابنا کرده باشد (٣١) .

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿٣٢﴾

وهرآئینه آسان ساختیم قرآن رابرای آنکه پندگیرند پس آیاهیچ پندگیرنده است (٣٢) .

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ﴿٣٣﴾

دروغ شمردند قوم لوط ترسانندگانرا (٣٣) .

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ ۖ نَّجَّيْنَاهُم بِسَحَرٍ ﴿٣٤﴾

هرآئینه فرستادیم برایشان بادِسنگبار مگراهل خانهٔ لوط که خلاص ساختیم ایشان را وقت سحر (٣٤) .

نِّعْمَةً مِّنْ عِندِنَا ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِي مَن شَكَرَ ﴿٣٥﴾

بمهربانی ازنزدیك خویش همچنین

---

(١) مترجم‌گوید حظیره احاطه است که ازشاخهای خشك و خاربرای‌گوسفند بنا کنند وآن بمرورزمان پائمال مواشی میگرددخدای تعالی بآن پائمال شده تشبیه داد .

جزاميدهيم هركراشكرگذاری كرد (٣٥) .

وَلَقَدْ أَنذَرَهُم بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿٣٦﴾

وهرآئينه لوط ترسانيده بود ايشانرا ازعقوبت ماپس مكابره كردند درآن ترسانيد نها (٣٦) .

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَن ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٧﴾

وهر آئينه سخن گفتند تاغفلت دهندلوط رااز حفظ مهمانانِ اوپس محوكرديم چشم های ايشانرا پس (گفتيم) بچشيد عذاب مرا وترسانيد نهای مرا (٣٧) .

وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾

وهرآئينه غارت كردايشانرا بامداد عقوبتی جائی گيرنده (٣٨) .

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٩﴾

پس (گفتيم) بچشيدعذاب مراو ترسانيدنهای مرا (٣٩) .

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿٤٠﴾

وهرآئينه آسان ساختيم قرآن رابرای آنكه پندگيرند پس آيا هيچ پندگيرنده هست (٤٠) .

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿٤١﴾

وهرآئينه آمدند خويشاوندان فرعون راترسانندگان (٤١) .

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾

دروغ شمردند نشانه های مارا همه آنرا پس گرفتيم ايشانرا مانند درگرفتن غالب قوی (٤٢) .

أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أُولَٰئِكُمْ أَمْ لَكُم بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾

آياكافران شما ای قريش بهتراند ازين جماعت ها آيا شمارا حكم خلاصی ست دركتابهای پيشين (٤٣) .

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرٌ ﴿٤٤﴾

آيامی گويند ماجماعتی انتقام گيرنده ايم (٤٤) .

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾

شكست داده خواهد شد اينجماعت را وبگردانند ايشان پشت (٤٥) .

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَىٰ وَأَمَرُّ ﴿٤٦﴾

بلكه قيامت وعدهگاهِ ايشانست وقيامت

سخت تر وتلخ ترست (٤٦) .

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٧﴾

هرآئینه گنهگاران درگمراهی دیوانگی اند (٤٧) .

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾

یادکن روزی که کشیده شودایشان رادر دوزخ برروی های ایشان (گوئیم) بچشید دست رسانیدن دوزخ را (٤٨) .

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾

هرآئینه ماهر چیزرا پیداکردیم باندازهٔ مقرر (٤٩) .

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾

ونیست حکم ما مگریك کلمه مانند گردانیدن چشم[1] (٥٠) .

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٥١﴾

وهرآئینه هلاك ساختیم امثال شمارا پس آیاهیچ پندگیرنده است (٥١) .

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾

وهرچیزی که کرده اند مکتوب ست درنامه های اعمال (٥٢) .

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾

و هرخوردوبزرگ نوشته شده است[2] (٥٣) .

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾

هرآئینه پرهیزگاران دربوستانهاوچشمه هاباشند (٥٤) .

فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

در مجلس راستی باشند نزدیك پادشاه توانا (٥٥) .

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ

سوره رحمن مدنی است وآن هفتادوهشت ایت وسه رکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان .

الرَّحْمَٰنُ ﴿١﴾

خدا (١) .

عَلَّمَ الْقُرْآنَ ﴿٢﴾

آموخت قرآن را (٢) .

(١) یعنی درسرعت وجود مراد آسان بودن ست .

(٢) یعنی درلوح محفوظ .